

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 11. októbra 2017*

„Žaloba o neplatnosť – Štátna pomoc – Daňové výhody, ktoré poskytol územný celok členského štátu – Schéma pomoci vyhlásená za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Výkon rozhodnutia – Povinnosť preveriť individuálnu situáciu príjemcov – Neexistencia stanoviska Komisie – Akt, ktorý nemožno napadnúť žalobou – Nepripustnosť“

Vo veci T-170/16,

Guardian Glass España, Central Vidriera, SLU, so sídlom v Llodio (Španielsko), v zastúpení: M. Araujo Boyd, D. Armesto Macías a A. Lamadrid de Pablo, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Flynn, B. Stromsky a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ smerujúci k zrušeniu rozhodnutia Komisie, údajne obsiahnutého v dokumente z 15. júla 2015 nazvanom „Daňové spory v Baskicku (Álava) – Neformálna správa o dodatočných tvrdeniach týkajúcich sa zlučiteľnosti s Usmerneniami o regionálnej štátnej pomoci z roku 1998“,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predsedníčka prvej komory I. Pelikánová, sudcovia P. Nihoul (spravodajca) a J. Svenningsen,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

* Jazyk konania: španielčina.

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

O úľave na dani zavedenej provinciou Álava

- 1 V rokoch 1994 až 1997 zaviedli provincie Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, ktoré sa nachádzajú na území autonómneho spoločenstva Baskicko (Španielsko), šesť daňových režimov, ktoré sa delia na dva typy, a to úľavu na dani pre podniky vo výške 45 % ich investícií a štvorročné degresívne zníženie základu dane pre nové podniky.
- 2 Základom prejednávanej veci je jeden zo šiestich daňových režimov uvedených v bode 1 vyššie, konkrétne daňový režim zavedený provinciou Álava, v rámci ktorého je za určitých podmienok možné poskytnúť podnikom v tejto provincii úľavu na dani vo výške 45 % ich investícií.
- 3 Predmetný daňový režim úľavy na dani pre podniky vo výške 45 % ich investícií, zavedený provinciou Álava, zostal v platnosti do roku 1999 a ostatné daňové režimy platili do roku 2000.
- 4 Žiadny z uvedených daňových režimov nebol oznámený Komisii Európskych spoločenstiev.

O preskúmaní dotknutého daňového režimu Komisiou

- 5 Komisia sa o predmetných daňových režimoch dozvedela zo sťažností.
- 6 Komisia listami zo 17. augusta a z 29. septembra 1999 oznámila španielskym orgánom svoje rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ v súvislosti so šiestimi daňovými režimami, a to daňovou úľavou pre podniky vo výške 45 % ich investícií zavedenú provinciami Vizcaya a Guipúzcoa (Ú. v. ES C 351, 1999, s. 29), štvorročným degresívnym znížením základu dane pre nové podniky zavedeným provinciami Álava, Vizcaya a Guipúzcoa (Ú. v. ES C 55, 2000, s. 2), a daňovou úľavou pre podniky vo výške 45 % ich investícií zavedenú provinciou Álava (Ú. v. ES C 71, 2000, s. 8).
- 7 Dňa 3. novembra a 6. decembra 1999 boli podané žaloby o neplatnosť proti rozhodnutiam o začatí konania vo veci formálneho zisťovania.
- 8 Súd prvého stupňa tieto žaloby o neplatnosť zamietol rozsudkami z 23. októbra 2002, Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia (T-269/99, T-271/99 a T-272/99, EU:T:2002:258), a z 23. októbra 2002, Diputación Foral de Álava a i./Komisia (T-346/99 až T-348/99, EU:T:2002:259).
- 9 Komisia 11. júla 2001 skončila fázu formálneho zisťovania a vydala šesť rozhodnutí, v ktorých skonštatovala po prvé, že dotknuté daňové režimy predstavujú protiprávnu štátnu pomoc, lebo pri ich zavádzaní nebola splnená povinnosť ich predchádzajúceho oznámenia Komisii podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ, a po druhé nie sú zlučiteľné s vnútorným trhom.
- 10 Pokiaľ ide o daňovú úľavu pre podniky vo výške 45 % ich investícií, zavedenú provinciou Álava, Komisia konštatovala v článku 1 rozhodnutia 2002/820/ES z 11. júla 2001 o schéme štátnej pomoci, ktorú poskytuje Španielsko podnikom z provincie Álava vo forme daňovej úľavy vo výške 45 % ich investícií [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 296, 2002, s. 1, ďalej len „rozhodnutie z roku 2001“), nezlučiteľnosť tohto daňového režimu s vnútorným trhom.

- 11 V článku 2 rozhodnutia z roku 2001 Komisia požiadala Španielske kráľovstvo, aby daňovú úľavu pre podniky vo výške 45 % ich investícií, zavedenú provinciou Álava, zrušila v prípade, že je ešte v platnosti.
- 12 V článku 3 ods. 1 druhom pododseku rozhodnutia z roku 2001 Komisia nariadila Španielskemu kráľovstvu, aby pozastavilo vyplácanie celej doposiaľ nevyplatennej pomoci.
- 13 Komisia napokon v článku 3 ods. 1 prvom pododseku a ods. 2 rozhodnutia z roku 2001 uložila Španielskemu kráľovstvu povinnosť vymôcť od príjemcov individuálnu pomoc, ktorá im bola vyplatená v rámci dotknutej schémy, takto:

„1. Španielsko prijme všetky potrebné opatrenia, aby vymohlo protiprávne poskytnutú pomoc uvedenú v článku 1 od príjemcov.

...

2. Vymáhanie sa uskutoční ihneď a v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva za predpokladu, že umožnia okamžité a účinné vykonanie tohto rozhodnutia...“ [*neoficiálny preklad*]

- 14 V súvislosti s nariadením vymáhať pomoc poskytnutú v rámci schémy vyhlásenej za nezlučiteľnú Komisia v odôvodnení 98 rozhodnutia z roku 2001 podala tieto vysvetlenia:

„Toto rozhodnutie sa vzťahuje na schému [pomoci] a musí byť vykonané ihneď spolu s vymáhaním všetkej individuálnej pomoci poskytnutej v rámci danej schémy. Komisia tiež pripomína, že týmto rozhodnutím nie je, tak ako vždy, dotknutá otázka, či individuálnu pomoc možno na základe jej konkrétnych vlastností považovať úplne alebo sčasti za zlučiteľnú so spoločným trhom, a to buď na základe neskoršieho rozhodnutia Komisie alebo nariadení o výnimke.“ [*neoficiálny preklad*]

O žalobách o neplatnosť podaných proti rozhodnutiu z roku 2001

- 15 V dňoch 25. septembra, 22. októbra a 21. decembra 2001 boli proti všetkým šiestim rozhodnutiam Komisie z 11. júla 2001 podané žaloby o neplatnosť.
- 16 Dňa 9. septembra 2009 Súd prvého stupňa v rozsudkoch Diputación Foral de Álava a i./Komisia (T-227/01 až T-229/01, T-265/01, T-266/01 a T-270/01, EU:T:2009:315), a Diputación Foral de Álava a i. (T-230/01 až T-232/01 a T-267/01 až T-269/01, neuvverejnený, EU:T:2009:316), potvrdil zákonnosť všetkých šiestich rozhodnutí Komisie z 11. júla 2001.
- 17 Prvý rozsudok citovaný v bode 16 vyššie sa týka troch rozhodnutí Komisie z 11. júla 2001, ktorými sa konštatovala nezlučiteľnosť daňových úľav pre podniky vo výške 45 % ich investícií, ktoré zaviedli provincie Álava, Vizcaya a Guipúzcoa.
- 18 Predmetom druhého rozsudku citovaného v bode 16 vyššie sú tri rozhodnutia Komisie z 11. júla 2001 týkajúce sa štvorročného regresívneho zníženia základu dane pre nové podniky, ktoré zaviedli provincie Álava, Vizcaya a Guipúzcoa.
- 19 Dňa 26. novembra 2009 boli proti obom rozsudkom citovaným v bode 16 vyššie podané odvolania.
- 20 Dňa 28. júla 2011 Súdny dvor rozsudkami Diputación Foral de Vizcaya a i./Komisia (C-471/09 P až C-473/09 P, neuvverejnený, EU:C:2011:521), a Diputación Foral de Vizcaya a i./Komisia (C-474/09 P až C-476/09 P, neuvverejnený, EU:C:2011:522), zamietol odvolania podané proti obom vyššie citovaným rozsudkom.

O kontrole výkonu rozhodnutia z roku 2001

- 21 Komisia 12. októbra 2001 požiadala Španielske kráľovstvo, aby ju informovalo o opatreniach, ktoré prijalo na vykonanie jej rozhodnutí z 11. júla 2001.
- 22 Keďže Komisia považovala odpovede, ktoré jej boli poskytnuté, za neuspokojivé, 19. novembra 2003 podala na Súdny dvor žalobu o nesplnenie povinnosti podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ.
- 23 Súdny dvor 14. decembra 2006 rozhodol, že Španielske kráľovstvo si tým, že v stanovenej lehote neprijalo potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s rozhodnutiami Komisie z 11. júla 2001, nesplnilo svoje povinnosti (rozsudok zo 14. decembra 2006, Komisia/Španielsko, C-485/03 až C-490/03, EU:C:2006:777).
- 24 V nadväznosti na rozsudok citovaný v bode 23 vyššie španielske orgány pristúpili k vymáhaniu časti pomoci od jej príjemcov. Usúdili, že zostávajúcu časť pomoci nie je potrebné vymáhať so spätnou účinnosťou vzhľadom na jej zlučiteľnosť s vnútorným trhom, uplatnenie pravidiel pomoci *de minimis* a zohľadnenie daňových odpočtov.
- 25 Keďže Komisia dospela k záveru, že týmto postupom Španielske kráľovstvo nevykonalo jej rozhodnutia z 11. júla 2001 v celom rozsahu, 18. apríla 2011 podala na Súdny dvor druhú žalobu o nesplnenie povinností podľa článku 260 ods. 2 ZFEÚ.
- 26 Dňa 30. októbra 2013, v priebehu konania o nesplnenie povinnosti, Komisia oznámila Súdnemu dvoru, že podľa jej názoru bola pomoc v celej výške vrátená 15. októbra 2013. V dôsledku toho nebolo podľa nej už potrebné ukladať Španielskemu kráľovstvu povinnosť zaplatiť penále, ale len paušálnu pokutu (rozsudok z 13. mája 2014, Komisia/Španielsko, C-184/11, EU:C:2014:316, body 16 a 17).
- 27 Súdny dvor v rozsudku z 13. mája 2014, Komisia/Španielsko (C-184/11, EU:C:2014:316), rozhodol, že Španielske kráľovstvo si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 260 ods. 1 ZFEÚ. Uložil mu povinnosť zaplatiť paušálnu pokutu vo výške 30 miliónov eur ako sankciu za obdobie neplnenia povinnosti.

O situácii žalobkyne

- 28 Žalobkyňou je Guardian Glass España, Central Vidriera, SLU, podnik so sídlom v Llodiu (Španielsko), v provincii Álava.
- 29 Žalobkyňa bola v zdaňovacích obdobiach 1994 až 1996 oprávnená uplatniť si v rámci projektu v hodnote 45 664 899,69 eura, týkajúceho sa výstavby taviacej pece na plavené sklo a súvisiacich zariadení, daňovú úľavu pre podniky vo výške 45 % jej investícií.
- 30 Dňa 22. októbra 2007 oznámilo Dirección General de Hacienda de la Diputación foral de Álava (Generálne riaditeľstvo daňovej správy Rady provincie Álava, Španielsko) žalobkyni Resolución 1943/2007, de 19 de octubre, sobre ejecución de la Decisión de la Comisión K(2001) 1759 final, de 11 de julio de 2001, relativa al régimen de ayudas estatales ejecutado por España a favor de las empresas de Álava en forma de crédito fiscal del 45 % de las inversiones, en relación con la entidad Guardian Llodio, SLU, como continuadora de Guardian Llodio, SA, con NIF: B-01.000.702 (rozhodnutie č. 1943/2007 o výkone rozhodnutia z roku 2001 vo vzťahu k žalobkyni, ďalej len „rozhodnutie č. 1943/2007“). Uvedené generálne riaditeľstvo v tomto rozhodnutí nariadilo žalobkyni vrátiť časť daňových úľav, ktoré jej boli priznané, s tým, že zostávajúcu časť treba považovať za investičnú pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom v súlade s Usmerneniami o regionálnej štátnej pomoci (Ú. v. ES C 74, 1998, s. 9; Mim. vyd. 08/001, s. 226, ďalej len „usmernenia z roku 1998“).

- 31 Žalobkyňa 21. novembra 2007 podala proti rozhodnutiu č. 1943/2007 návrh na správne preskúmanie na Organismo Jurídico-Administrativo de Álava (Daňový orgán Álava, Španielsko), potom návrh na súdne preskúmanie na Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Vyšší súd Baskicka, Španielsko), a nakoniec odvolanie na Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko).
- 32 Dňa 7. februára 2012 Generálne riaditeľstvo daňovej správy Rady provincie Álava oznámilo žalobkyni druhé rozhodnutie, a to Resolución 324/2012, de 2 de febrero, sobre ejecución complementaria de la Decisión de la Comisión K(2001) 1759 final, de 11 de julio de 2001, relativa al régimen de ayudas estatales ejecutado por España a favor de las empresas de Álava en forma de crédito fiscal del 45 % de las inversiones, en relación con la entidad Guardian Llodio, SLU, como contiuadora de Guardian Llodio, SA, con NIF: B-01.000.702 (rozhodnutie č. 324/2012 o dodatočnom výkone rozhodnutia z roku 2001 vo vzťahu k žalobkyni, ďalej len „rozhodnutie č. 324/2012“). Týmto rozhodnutím vyžadovala od žalobkyne vrátenie časti daňovej úľavy, ktorá bola v rozhodnutí č. 1943/2007 uznaná za zlučiteľnú s vnútorným trhom, teda vrátenie celej prijatej pomoci.
- 33 Žalobkyňa podala na španielske súdy žalobu aj proti rozhodnutiu č. 324/2012, ktorej tieto súdy čiastočne vyhovel.
- 34 Španielske orgány 25. mája 2012 zaslali Komisii bankové potvrdenia potvrdzujúce vrátenie pomoci, ktorú získala žalobkyňa.
- 35 V súvislosti so žalobou proti rozhodnutiu č. 324/2012 podala Diputación Foral de Álava (Rada provincie Álava, Španielsko) 14. júla 2014 na španielske súdy svoje vyjadrenie k tejto žalobe. Vo svojom vyjadrení uviedla, že ešte stále prebieha záverečné posudzovanie situácie žalobkyne, „lebo Komisia, ktorej prináleží rozhodnúť o zlučiteľnosti danej pomoci, doteraz neurčila so zreteľom na predložené tvrdenia a dokumenty, či uskutočnená investícia spĺňa kritérium stimulačného účinku, ktorý je podľa usmernení [z roku 1998] potrebný na to, aby bolo v prípade uskutočnených investícií možné vykonať odpočty v rámci regionálnej pomoci“.
- 36 Žalobkyňa sa 16. januára 2015 obrátila listom na Komisiu so žiadosťou, aby ju priebežne informovala o všetkej komunikácii Komisie so španielskymi orgánmi týkajúcej sa pomoci, ktorá bola žalobkyni poskytnutá. V tomto liste uviedla, že sa domnieva, že má právo na prístup k spisu, právo byť vypočutá a právo na obranu, ako aj právo na to, aby jej boli oznámené všetky rozhodnutia prijaté Komisiou v súvislosti s predmetnou pomocou.
- 37 Generálne riaditeľstvo (GR) Komisie pre hospodársku súťaž odpovedalo žalobkyni listom z 9. februára 2015, pričom poukázalo na bilaterálnu povahu konania o vymáhaní štátnej pomoci, ktoré prebieha medzi Komisiou a španielskymi orgánmi, a ktoré teda vylučuje akýkoľvek priamy kontakt príjemcov pomoci s útvarmi Komisie.
- 38 Žalobkyňa sa v liste zo 16. marca 2015 vyjadrila v tom zmysle, že s Komisiou nesúhlasí.
- 39 V nadväznosti na žalobu proti rozhodnutiu č. 324/2012 Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Vyšší súd Baskicka, Španielsko) rozhodol, že bolo porušené právo žalobkyne na obranu, lebo pred prijatím uvedeného rozhodnutia nebola vypočutá. Žalobkyňa bola preto vyzvaná, aby sa dostavila na Radu provincie Álava.
- 40 Dňa 19. februára 2016, počas druhého dostavenia sa na Radu provincie Álava, odovzdal tento orgán žalobkyni dokument z 15. júla 2015, nazvaný „Daňové spory v Baskicku (Álava) – Neformálna správa o dodatočných tvrdeniach týkajúcich sa zlučiteľnosti s [usmerneniami z roku 1998]“ (ďalej len „napadnutý akt“).

O napadnutom akte

- 41 Napadnutý akt nie je podpísaný, nie sú v ňom uvedení jeho autori a nie je ani vyhotovený na hlavičkovom papieri Komisie. K tomuto aktu bol pripojený e-mail, z ktorého vyplýva, že jeden z úradníkov GR Komisie pre hospodársku súťaž ho adresoval stálemu zastúpeniu Španielskeho kráľovstva pri Európskej únii.
- 42 Napadnutý akt obsahuje dve časti: všeobecnú časť a časť objasňujúcu individuálnu situáciu jednotlivých dotknutých podnikov.
- 43 V prvej časti napadnutého aktu sa uvádza:
- baskické orgány poskytli útvarom Komisie dodatočné informácie o tvrdeniach uplatnených príjemcami pomoci, ktoré sa týkajú zlučiteľnosti režimu úľavy na dani vo výške 45 % s usmerneniami z roku 1998,
 - hoci bolo vymáhanie pomoci ukončené v októbri 2013, GR pre hospodársku súťaž na žiadosť orgánov provincie Álava opätovne preskúmalo príslušné spisy,
 - útvary Komisie výnimočne umožnili španielskym orgánom, aby preukázali zlučiteľnosť finančných prostriedkov, ktoré sa mali odpočítavať od finančných prostriedkov, ktoré sa majú vrátiť, keďže schéma je nezlučiteľná nielen z hľadiska schém, ktoré už boli schválené v súlade s bežnou praxou, ale aj z hľadiska usmernení z roku 1998,
 - v žiadnom z preskúmaných prípadov neexistujú dostatočné dôkazy, ktoré by umožnili konštatovať existenciu stimulačného účinku na investíciu alebo, inými slovami, dôkazy o tom, že o poskytnutie pomoci sa zažiadalo ešte pred začiatkom skutočnej realizácie projektu, ako sa požaduje v bode 4.2 usmernení z roku 1998.
- 44 Druhá časť napadnutého aktu obsahuje posúdenie tvrdení žalobkyne na základe poskytnutých informácií, pričom posúdenie tvrdení ostatných príjemcov bolo vypustené.
- 45 Podľa napadnutého aktu nemožno určiť, že sa investície žalobkyne uskutočnili po tom, ako podala žiadosť o poskytnutie pomoci.
- 46 Autor napadnutého aktu spresňuje, že na základe jemu dostupných informácií žalobkyňa podala žiadosť o poskytnutie pomoci 17. februára 1995 a že v tejto žiadosti uviedla odhadované náklady na svoj investičný projekt za obdobie od roku 1994 do roku 1996. Poukazuje na to, že orgány provincie Álava rozhodnutím z 8. apríla 1995 poskytli pomoc nielen na investície plánované na obdobie rokov 1995 až 1996, ale aj na náklady vynaložené daným podnikom pred podaním žiadosti o poskytnutie podpory (v rokoch 1994 a 1995).
- 47 V napadnutom akte sa uvádza, že tieto náklady zahŕňali náklady na „prípravné štúdie, resp. štúdie uskutočniteľnosti“ a náklady na nákup výpočtovej techniky a iného tovaru uskutočnený ešte pred podaním žiadosti o poskytnutie pomoci. Autor tohto aktu spresňuje, že žalobkyňa navrhla vylúčiť náklady patriace do tejto druhej kategórie z dôvodu, že nie sú spojené s investičným projektom, a preto nespochybňujú stimulačný účinok.
- 48 Autor napadnutého aktu sa tiež odvoláva na Usmernenia pre národnú regionálnu pomoc na roky 2007 – 2013 (Ú. v. EÚ C 54, 2006, s. 13, ďalej len „usmernenia z roku 2006“). Uvádza, že boli vyžiadané dôkazy s cieľom určiť, či žalobkyňa patrí k malým a stredným podnikom (MSP), lebo v jednej z predošlých vecí týkajúcich sa vymáhania pomoci od iného príjemcu pomoci z tej istej schémy sa vyhovel tvrdeniam o zlučiteľnosti nákladov na štúdiu uskutočniteľnosti, keďže boli splnené podmienky stanovené odsekom 51 uvedených usmernení.

- 49 V napadnutom akte sa spresňuje, že odsek 51 usmernení z roku 2006 umožňuje dotovať náklady na prípravné štúdie vtedy, keď je príjemcom MSP. Konštatuje sa v ňom, že v rokoch 1994 až 1996 nebolo možné považovať žalobkyňu za MSP. Autor napadnutého aktu z toho vyvodzuje, že „k uskutočneniu investícií došlo pred podaním žiadosti o poskytnutie pomoci“ a že „tieto investície neboli určené len na prípravné štúdie“.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 50 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. apríla 2016 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 51 Španielske kráľovstvo podalo 20. júla 2016 návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.
- 52 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 22. júla 2016 Komisia podala námietku neprípustnosti na základe článku 130 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.
- 53 Žalobkyňa predložila pripomienky k námietke neprípustnosti, ktoré podala do kancelárie Všeobecného súdu 6. septembra 2016.
- 54 Prvým organizačným procesným opatrením podľa článku 89 ods. 3 rokovacieho poriadku Všeobecný súd požiadal Komisiu listom z 24. novembra 2016 o predloženie úplnej kópie napadnutého aktu v originálnom znení, ako aj vzájomnej korešpondencie Komisie so španielskymi orgánmi v súvislosti s pomocou vyplatenou žalobkyňi. Komisia tejto žiadosti vyhověla v stanovenej lehote.
- 55 Druhým organizačným procesným opatrením Všeobecný súd vyzval Komisiu listom z 8. marca 2017, aby odpovedala na písomné otázky. Komisia tejto žiadosti vyhověla v stanovenej lehote. Po doručení odpovedí Komisie bola žalobkyňa vyzvaná, aby predložila svoje písomné pripomienky. Žalobkyňa tejto žiadosti vyhověla v stanovenej lehote.
- 56 Žalobkyňa v žalobe navrhuje, aby Všeobecný súd:
- vyhovel uplatňovaným žalobným dôvodom smerujúcim k zrušeniu napadnutého aktu, a teda napadnutý akt zrušil,
 - v dôsledku toho nariadil začatie formálneho vyšetrovacieho konania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 57 Komisia v námietke neprípustnosti navrhuje, aby Všeobecný súd:
- vyhlásil žalobu za neprípustnú,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 58 Žalobkyňa vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti navrhuje, aby Všeobecný súd námietku neprípustnosti zamietol.

Právny stav

- 59 Podľa článku 130 ods. 1 a 7 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozhodnúť o neprípustnosti alebo nepríslušnosti pred prejednaním veci samej v prípade, že o to žalovaný požiada.

- 60 Komisia v prejednávanej veci požiadala o vydanie rozhodnutia o neprípustnosti, pričom Všeobecný súd sa považuje za dostatočne oboznámený so spisovým materiálom a rozhodol, že nie je potrebné pokračovať v konaní.

O námietke neprípustnosti

- 61 Komisia na podporu námietky neprípustnosti po prvé tvrdí, že proti napadnutému aktu nie je prípustná žaloba o neplatnosť. Po druhé v podstate uvádza, že žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu a ani požadovaný záujem na podaní žaloby o neplatnosť.
- 62 Pokiaľ ide o napadnuteľnosť napadnutého aktu, Komisia v prvom rade tvrdí, že napadnutý akt nemá povahu rozhodnutia. Pre prípad, že by Všeobecný súd považoval napadnutý akt za rozhodnutie, subsidiárne uvádza, že týmto rozhodnutím sa iba potvrdilo rozhodnutie z roku 2001, ktoré sa stalo konečným; keďže je napadnutý akt rýdzo potvrdzujúcim rozhodnutím, nemôže byť predmetom žaloby o neplatnosť.
- 63 Na účely prijatia stanoviska k napadnuteľnosti napadnutého aktu treba posúdiť tvrdenia, ktoré v tejto súvislosti predložili účastníci konania. Tieto tvrdenia sa týkajú záväzných právnych účinkov, ktoré údajne vyvoláva napadnutý akt, formy napadnutého aktu, údajnej notifikácie pomoci poskytnutej žalobkyňi Komisii, ako aj právnych účinkov, ktoré mu údajne priznávajú španielske orgány.

O právnych účinkoch napadnutého aktu

- 64 Komisia tvrdí, že napadnutý akt nevyvoláva záväzné právne účinky, lebo tvorí súčasť neformálnej korešpondencie medzi ňou a Španielskym kráľovstvom vedenej s cieľom prekonať ťažkosti s výkonom rozhodnutia z roku 2001.
- 65 Podľa Komisie napadnutý akt obsahuje stanovisko, ktoré Komisia prijala v rámci výkonu záporného rozhodnutia v oblasti štátnej pomoci. Takéto stanovisko pritom nepatrí medzi akty, ktoré možno vydať na základe nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 ZFEÚ (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9), a podľa judikatúry vyjadrenej v rozsudku z 13. februára 2014, Mediaset (C-69/13, EU:C:2014:71), nie je právne záväzné.
- 66 Žalobkyňa poukazuje na to, že obsah napadnutého aktu naopak naznačuje, že Komisia na žiadosť Španielskeho kráľovstva vyjadrila konečné posúdenie zlučiteľnosti pomoci. Komisia na tieto účely analyzovala informácie poskytnuté španielskymi orgánmi, ktoré pri prijímaní rozhodnutia z roku 2001 nemala. Napadnutý akt preto nemožno považovať za jednoduché potvrdenie alebo automatické uplatnenie uvedeného rozhodnutia.
- 67 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry sú aktmi, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť v zmysle článku 263 ZFEÚ, len opatrenia so záväznými právnymi účinkami, ktoré môžu zasiahnuť do záujmov žalobcu tým, že podstatným spôsobom zmenia jeho právne postavenie (rozsudky z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, EU:C:1981:264, bod 9; z 12. septembra 2006, Reynolds Tobacco a i./Komisia, C-131/03 P, EU:C:2006:541, bod 54, a zo 6. decembra 2007, Komisia/Ferriere Nord, C-516/06 P, EU:C:2007:763, bod 27).
- 68 Pri určovaní, či určitý akt vyvoláva takéto účinky, treba vychádzať zo samotnej jeho podstaty (rozsudky z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, EU:C:1981:264, bod 9; z 22. júna 2000, Holandsko/Komisia, C-147/96, EU:C:2000:335, bod 27, a z 18. novembra 2010, NDSHT/Komisia, C-322/09 P, EU:C:2010:701, bod 46).

- 69 V prejednávanej veci treba poukázať na to, že Komisia v rozhodnutí z roku 2001 preskúmala všeobecné charakteristické znaky daňovej úľavy pre podniky vo výške 45 % ich investícií, zavedenej provinciou Álava, dospela k záveru o nezlučiteľnosti tohto daňového režimu a nariadila vymáhanie úľav poskytnutých na základe tohto daňového režimu bez toho, aby posúdila jednotlivé prípady, v ktorých boli uvedené úľavy poskytnuté.
- 70 Tento postup je v súlade s judikatúrou, podľa ktorej Komisia nie je v prípade, že ide o schému pomoci, povinná vykonať analýzu pomoci poskytnutej v jednotlivých prípadoch na základe tejto schémy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júna 2011, Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia, C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, EU:C:2011:368, bod 63 a citovanú judikatúru). Podľa tejto judikatúry môže teda Komisia rozhodnúť o všeobecných charakteristikách dotknutej schémy bez toho, aby bola povinná skúmať každý osobitný prípad uplatnenia.
- 71 Okrem toho, ak Komisia všeobecne a neurčito rozhodne o schéme štátnej pomoci, ktorú vyhlási za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, a nariadi vymáhanie súm získaných na základe tejto schémy, prináleží členskému štátu, aby overil individuálnu situáciu každého z podnikov, ktorých sa také vymáhanie týka (rozsudok z 9. júna 2011, Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia, C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, EU:C:2011:368, bod 64).
- 72 Ak má členský štát pri výkone rozhodnutia v oblasti štátnej pomoci neočakávané a nepredvídateľné ťažkosti, je povinný obrátiť sa na Komisiu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2013, Komisia/Taliansko, C-411/12, neuvverejnený, EU:C:2013:832, bod 38).
- 73 Ak Komisia a príslušný členský štát začnú takúto diskusiu zameranú na zabezpečenie výkonu rozhodnutia Komisie týkajúceho sa štátnej pomoci, na základe svojej povinnosti lojálnej spolupráce musia v dobrej viere spolupracovať, aby tieto ťažkosti prekonali a pritom v plnej miere dodržali ustanovenia Zmluvy o FEÚ, a najmä tie, ktoré sa týkajú štátnej pomoci (rozsudok z 12. decembra 2013, Komisia/Taliansko, C-411/12, neuvverejnený, EU:C:2013:832, bod 38).
- 74 Okrem toho podľa judikatúry listy Komisie zaslané vnútroštátnym orgánom v rámci výkonu rozhodnutia Komisie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za protiprávnu a nezlučiteľnú s vnútorným trhom a ktorým sa ukladá povinnosť vrátenia predmetnej pomoci, ale ktoré neoznačuje jednotlivých príjemcov tejto pomoci a nestanovuje presné sumy, ktoré sa majú vymôcť, nie sú právne záväzné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. februára 2014, Mediaset, C-69/13, EU:C:2014:71, bod 24).
- 75 V tomto rámci Komisia iba vyjadruje svoje stanovisko, pokiaľ ide o prijateľnosť vykonávacích opatrení navrhnutých dotknutým členským štátom z hľadiska práva Európskej únie so zreteľom na ťažkosti s výkonom, ktoré má tento členský štát vo vzťahu k ťažkostiam, ktoré musí riešiť z hľadiska práva Európskej únie [pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. mája 2006, Kuwait Petroleum (Nederland)/Komisia, T-354/99, EU:T:2006:137, bod 69].
- 76 V prejednávanej veci treba teda určiť, či je predmet vzájomnej komunikácie medzi Španielskym kráľovstvom a Komisiou, ako je opísaný v napadnutom akte, súčasťou výkonu rozhodnutia vzhľadom na to, že jeho účelom bolo vykonať jednotlivé časti rozhodnutia z roku 2001, ako to tvrdí Komisia.
- 77 V tejto súvislosti treba konštatovať, že v napadnutom akte sa hovorí o údajne stimulačnom účinku pomoci vyplatenej žalobkyňi.
- 78 V napadnutom akte sa uvádza, že pomoc možno schváliť iba v prípade, že má stimulačný účinok. Podľa autora napadnutého aktu z tejto podmienky vyplýva, že príjemcovia musia podávať žiadosti o poskytnutie pomoci ešte pred realizáciou svojho projektu. Pokiaľ ide o pomoc vyplatenú žalobkyňi, poukazuje sa na to, že podľa dostupných informácií nemá táto pomoc podľa všetkého stimulačný účinok, pretože žalobkyňa požiadala o jej poskytnutie 17. februára 1995 s cieľom pokryť náklady

vynaložené pred týmto dátumom. Tieto náklady vo výške 1 161 778 eur pokrývali dve kategórie výdavkov, a to jednak výdavky spojené s prípravnými štúdiami, resp. štúdiami uskutočnitelnosti, a jednak výdavky spojené s nákupom výpočtovej techniky a iného tovaru.

- 79 V odpovedi na informácie poskytnuté španielskymi orgánmi sa v napadnutom akte okrem toho uvádza, že podľa usmernení z roku 2006 možno náklady na prípravné štúdie dotovať v prípade, že je príjemcom pomoci MSP. Spresňuje sa v ňom, že toto ustanovenie sa nemôže vzťahovať na žalobkyňu, lebo v čase skutkových okolností nedosahoval počet jej zamestnancov požadovanú úroveň na to, aby mohla byť považovaná za MSP, a že jej ročný obrat prekračoval stanovenú hranicu, po ktorú by sa mohla považovať za MSP.
- 80 Treba konštatovať, že vyššie opísané úvahy tvoria súčasť komunikácie medzi Komisiou a španielskymi orgánmi vedenej s cieľom zabezpečiť výkon rozhodnutia z roku 2001. V tomto rozhodnutí totiž Komisia usúdila, že posudzovanú schému možno v súlade s jej definíciou uvedenou v prílohe I k usmerneniam z roku 1998 kvalifikovať ako investičnú pomoc. Okrem toho Komisia uviedla, že podľa týchto usmernení môžu byť sumy vyplatené príjemcom vyhlásené za zlučiteľné s vnútorným trhom len v prípade, že majú stimulačný účinok.
- 81 Podľa judikatúry citovanej v bode 71 vyššie prináleží Španielskemu kráľovstvu, aby za okolností prejednávanej veci preverilo, do akej miery je v prípade konkrétnych podnikov, ktoré boli príjemcami daňovej úľavy pre podniky vo výške 45 % investícií, zavedenej provinciou Álava, splnená podmienka týkajúca sa stimulačného účinku pomoci. V tomto rámci bol tento členský štát, ako sa už uviedlo v bode 72 vyššie, povinný obrátiť sa na Komisiu, pokiaľ mal neočakávané a nepredvídateľné ťažkosti týkajúce sa spôsobu, akým má vykonať rozhodnutie vydané Komisiou v jednotlivých osobitných prípadoch.
- 82 V prejednávanej veci to tak bolo. V čase vymáhania dotknutej pomoci španielske orgány preskúmali, či je v prípade pomoci vyplatennej žalobkyňi splnená podmienka týkajúca sa stimulačného účinku. V tejto súvislosti bola Komisii položená otázka, ako sa má táto podmienka uvedená v rozhodnutí z roku 2001 vykladať. Autor napadnutého aktu vyhotovil tento akt a zaslal ho španielskym orgánom práve na účely zodpovedania tejto otázky a poskytnutia informácií o spôsobe, akým treba vykladať požiadavku stimulačného účinku.
- 83 Napadnutý akt je teda – rovnako ako v rozsudku z 13. februára 2014, Mediaset (C-69/13, EU:C:2014:71), a na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa vo svojich písomných podaniach – listom Komisie zaslaným vnútroštátnym orgánom v rámci komunikácie vedenej s cieľom zabezpečiť okamžitý a účinný výkon rozhodnutia Komisie v oblasti štátnej pomoci a z tohto dôvodu ho nemožno posudzovať ako akt so záväznými právnymi účinkami, ktoré môžu zasiahnuť do záujmov žalobkyne tým, že podstatným spôsobom zmenia jej právne postavenie.

O forme napadnutého aktu

- 84 Komisia tvrdí, že napadnutý akt nemožno vzhľadom na jeho formu považovať za akt, ktorý má povahu rozhodnutia. Údajne ide o neformálnu odpoveď zo strany niekoľkých úradníkov Komisie iba na základe žiadosti španielskych orgánov o informácie.
- 85 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že podľa judikatúry je forma, v akej je akt prijatý, v zásade z hľadiska prípustnosti žaloby o neplatnosť bezvýznamná (rozsudok z 18. novembra 2010, NDSHT/Komisia, C-322/09 P, EU:C:2010:701, bod 47).
- 86 Takto sa zabraňuje tomu, aby forma alebo označenie, ktoré dal aktu jeho autor, mohli viesť k vylúčeniu podávania žalôb o neplatnosť proti tomuto aktu, aj keby v skutočnosti vyvolával záväzné právne účinky (rozsudok zo 4. marca 2015, Spojené kráľovstvo/ECB, T-496/11, EU:T:2015:133, bod 30).

- 87 Formu aktu možno naopak vziať do úvahy vtedy, keď táto forma môže prispieť k identifikovaniu jeho povahy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. mája 1982, Nemecko a Bundesanstalt für Arbeit/Komisia, 44/81, EU:C:1982:197, bod 12, a uznesenie z 12. februára 2010, Komisia/CdT, T-456/07, EU:T:2010:39, bod 58).
- 88 V tejto súvislosti treba poznamenať, že v prejednávanej veci má napadnutý akt formu listu bez uvedeného dátumu. Tento list nie je navyše podpísaný. Nie je vyhotovený na hlavičkovom papieri Komisie.
- 89 Z týchto skutočností vyplýva, že napadnutý akt je neformálnym dokumentom, ktorý nemá formálne znaky všeobecne používané orgánom pri prijímaní aktu, ktorého dôsledkom alebo účelom má byť vyvolanie právnych účinkov.
- 90 Rovnaký záver možno vyvodiť z názvu, ktorý dal napadnutému aktu jeho autor, konkrétne „Neformálna správa“.
- 91 K zhodnému záveru možno dôjsť aj na základe rôznych výrazov použitých v napadnutom akte, konkrétne slovných spojení „nič... nenasvedčuje tomu, že“, „na prvý pohľad“ a „na základe poskytnutých informácií“. Takéto slovné spojenia svedčia o tom, že úradník, ktorý túto správu spisoval, nemal v úmysle prostredníctvom nej zmeniť právne postavenie dotknutého podniku, ale skôr sa usiloval – v odpovedi na žiadosť orgánov provincie Álava – poskytnúť informácie o uplatňovaní rozhodnutia z roku 2001 v prípade predloženom týmto orgánom.
- 92 Forma, v akej bol napadnutý akt prijatý, preto potvrdzuje neexistenciu záväzných právnych účinkov vyvolaných týmto aktom, ktorá vyplýva z jeho podstaty.

O údajnom oznámení pomoci španielskymi orgánmi

- 93 Komisia tvrdí, že ak členský štát neoznámi pomoc, Komisia nemôže vydať rozhodnutie o zlučiteľnosti takej pomoci s vnútorným trhom. Podľa jej názoru mohli španielske orgány oznámiť pomoc poskytnutú žalobkyni, aby o nej Komisia prijala rozhodnutie, no neurobili tak. Komisii dali iba na vedomie žiadosť žalobkyne, ktorou sa žalobkyňa domáhala neformálneho „opätovného preskúmania“ jej argumentov o zlučiteľnosti získaných daňových úľav.
- 94 Žalobkyňa tvrdí, že španielske orgány chceli získať formálne rozhodnutie Komisie o zlučiteľnosti pomoci, ktoré jej boli vyplatené. Uvedené orgány na tento účel odovzdali Komisii informácie, ktoré táto inštitúcia vyhodnotila ako dostatočné, dôkazom čoho je skutočnosť, že odpovedala na žiadosť španielskych orgánov. Podľa názoru žalobkyne je preto potrebné vyvodiť záver, že pomoc bola oznámená.
- 95 Podľa článku 2 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. 1999, L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), ktoré bolo účinné v čase skutkových okolností, akékoľvek plány poskytnúť novú pomoc bude daný členský štát oznamovať Komisii v dostatočnom časovom predstihu.
- 96 Podľa článku 2 ods. 2 nariadenia č. 659/1999 daný členský štát v oznámení poskytne potrebné informácie s cieľom umožniť Komisii prijať rozhodnutie.
- 97 Táto oznamovacia povinnosť umožňuje Komisii včas a vo všeobecnom záujme Únie vykonať kontrolu akýchkoľvek plánov poskytnúť alebo zmeniť pomoc (uznesenie z 5. novembra 2003, Kronoply/Komisia, T-130/02, EU:T:2003:293, bod 49).

- 98 Na účely určenia, či pomoc poskytnutá žalobkyni bola oznámená Komisii, treba preskúmať obsah korešpondencie vedenej medzi španielskymi orgánmi a Komisiou do okamihu prijatia napadnutého aktu.
- 99 Z dotknutej korešpondencie je zrejmé, že španielske orgány a Komisia spolu komunikovali v priebehu druhého konania o nesplnenie povinnosti, pričom sa zmienili o situácii niektorých príjemcov vrátane situácie žalobkyne.
- 100 Stále zastúpenie Španielskeho kráľovstva pri Únii prostredníctvom listu z 23. mája 2013 odovzdalo generálnemu sekretariátu Komisie dva dokumenty z roku 2011 vyhotovené žalobkyňou, ktoré sa zaoberajú otázkou stimulačného účinku pomoci, ktorej príjemcom bola žalobkyňa.
- 101 V odpovedi na tento list zaslal autor napadnutého aktu 28. mája 2013 elektronickou poštou Stálemu zastúpeniu Španielskeho kráľovstva pri Únii dokument s názvom „Daňové spory v Baskicku – Konanie o nesplnenie povinnosti 2007/2215 (Álava). Neformálna správa v odpovedi na list z 23. mája týkajúci sa spoločnosti Guardian Llodio (Álava)“.
- 102 Prvá časť dokumentu uvedeného v bode 101 vyššie vyzerá ako predbežná verzia napadnutého aktu. Druhá časť toho istého dokumentu zahŕňa otázky, ktorých účelom je získať dodatočné informácie s cieľom posúdenia tvrdení žalobkyne o stimulačnom účinku pomoci, ktorá jej bola poskytnutá.
- 103 Stále zastúpenie Španielskeho kráľovstva pri Únii listami z 31. júla a 24. októbra 2013, adresovanými Generálnemu sekretariátu Komisie, poskytlo dodatočné informácie.
- 104 Práve v tomto kontexte, ako sa už uviedlo v bodoch 26 a 27 tohto uznesenia, Komisia oznámila Súdnu dvor, ktorý prejednával druhú žalobu o nesplnenie povinnosti, že sa domnieva, že Španielske kráľovstvo si splnilo svoju povinnosť vymáhať pomoc a že za obdobie neplnenia povinností uložil Súdny dvor Španielskemu kráľovstvu zaplatiť paušálnu pokutu 30 miliónov eur (rozsudok z 13. mája 2014, Komisia/Španielsko, C-184/11, EU:C:2014:316).
- 105 Španielske orgány listami z 10. júna 2014 a 11. februára 2015 poskytli Generálnemu sekretariátu Komisie informácie o finančných prostriedkoch vymožených od príjemcov, ako aj o žalobách, ktoré príjemcovia podali na španielske súdy proti príkazom na vrátenie pomoci.
- 106 Orgány provincie Álava 3. júna 2015 zaslali autorovi napadnutého aktu e-mail, na ktorý tento odpovedal v podobe napadnutého aktu.
- 107 V tomto e-maile orgány provincie Álava uviedli zoznam podnikov, ktoré sú účastníkmi konania v sporoch prejednávaných španielskymi súdmi. Spresnili v ňom, že v týchto sporoch sa od nich očakáva, že poskytnú odpoveď na otázku stimulačného účinku pomoci poskytnutej týmto podnikom. Medzi tieto podniky patrí aj žalobkyňa.
- 108 So zreteľom na túto komunikáciu nemožno usudzovať, že Španielske kráľovstvo oznámilo pomoc poskytnutú žalobkyni, čo by viedlo k vzniku povinnosti Komisie rozhodnúť o zlučiteľnosti tejto pomoci formou rozhodnutia.
- 109 Nikde sa totiž neuvádza, že španielske orgány zamýšľali oznámiť pomoc poskytnutú žalobkyni.
- 110 Napadnutý akt navyše neobsahuje žiadny výslovný odkaz na článok 108 ods. 3 ZFEÚ, ktorý je právnym základom oznamovacej povinnosti.

- 111 Z výrazov použitých v uvedenej vzájomnej korešpondencii, a obzvlášť v e-maile orgánov provincie Álava z 3. júna 2015, naopak vyplýva, že tieto orgány chceli prostredníctvom týchto žiadostí získať od Komisie informácie, aby v rámci návrhov, ktoré mali predložiť španielskym súdom, odpovedali na otázky, ktoré vznikli v súvislosti s niektorými príjemcami, ktorí napadli príkazy na vrátenie pomoci.
- 112 Za týchto okolností nemožno e-mail zaslaný orgánom provincie Álava považovať za správu obsahujúcu oznámenie pomoci vyplatené žalobkyňi, s ktorým by bola spojená povinnosť Komisie vydať rozhodnutie podľa nariadenia č. 659/1999.

O záväznosti údajne priznávanej španielskymi orgánmi

- 113 Žalobkyňa tvrdí, že napadnutý akt má povahu rozhodnutia, lebo španielske orgány mu podľa jej názoru priznali záväznosť pred španielskymi súdmi. Tieto orgány podľa nej odmietli svoju právomoc posúdiť s konečnou platnosťou jej situáciu, pričom vo vyjadrení podanom 14. júla 2014 vysvetlili, že „posúdenie zlučiteľnosti je vo výlučnej právomoci Komisie“.
- 114 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry možno existenciu záväzných právnych účinkov, ktoré môžu mať vplyv na záujmy žalobcu tým, že podstatným spôsobom zmenia jeho právne postavenie, založiť len na podstate príslušného aktu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, EU:C:1981:264, bod 9; z 22. júna 2000, Holandsko/Komisia, C-147/96, EU:C:2000:335, bod 27, a z 18. novembra 2010, NDSHT/Komisia, C-322/09 P, EU:C:2010:701, bod 46).
- 115 Existencia takých účinkov nemôže byť založená na iných skutočnostiach, najmä nie na spôsobe, akým by účinky daného aktu mohli vnímať jeho adresáti. Tento spôsob vnímania má totiž zákonite subjektívny charakter. Podmienky na pripustenie žaloby nemôžu pritom závisieť od skutočností, ktoré sa môžu meniť v závislosti od orgánov, podnikov alebo jednotlivcov.
- 116 Ak by to tak nebolo, akty by boli v prípadoch, keď by ich niektorý adresát alebo niektorí adresáti nevnímali ako záväzné – hoci by z ich podstaty vyplývalo, že v skutočnosti vyvolávajú záväzné právne účinky – vylúčené z preskúmania zákonnosti. Naopak, niektoré akty by v dôsledku vnímania svojimi adresátmi podliehali preskúmaniu zákonnosti aj vtedy, keby nevyvolávali žiadny záväzný právny účinok, a keď by teda také preskúmanie nebolo potrebné či dokonca účelné.
- 117 Spôsob, akým mohli španielske orgány vnímať právne účinky vyvolané napadnutým aktom, ak by sa takýto spôsob vnímania preukázal, nemôže slúžiť na posúdenie prípustnosti žaloby proti napadnutému aktu.
- 118 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba vyvodiť záver, že napadnutý akt bol vydaný v rámci vykonávania rozhodnutia z roku 2001 a že nie je reakciou na oznámenie španielskych orgánov, ktoré by mohlo viesť k začatiu samostatného konania podľa pravidiel v oblasti štátnej pomoci.
- 119 Keďže napadnutý akt nevyvoláva a ani nemal vyvolávať záväzné právne účinky, ktoré ovplyvňujú záujmy žalobkyne tým, že podstatným spôsobom menia jej právne postavenie, nemožno ho kvalifikovať ako napadnuteľný akt v zmysle článku 263 ZFEÚ. Námietke neprípustnosti je preto potrebné vyhovieť a prejednávajú žalobu treba zamietnuť ako neprípustnú.

O návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania

- 120 Keďže je žaloba neprípustná, netreba podľa článku 142 ods. 2 rokovacieho poriadku rozhodnúť o návrhu Španielskeho kráľovstva na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

O trovách

- ¹²¹ Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- ¹²² Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu jej vlastných trov konania, ako aj na náhradu trov konania, ktoré vznikli Komisii, v súlade s návrhom Komisie.
- ¹²³ Okrem toho Španielske kráľovstvo podľa článku 144 ods. 10 rokovacieho poriadku znáša svoje vlastné trovy konania spojené s návrhom na vstup do konania ako vedľajší účastník.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol takto:

- 1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**
- 2. O návrhu Španielskeho kráľovstva na vstup vedľajšieho účastníka do konania nie je potrebné rozhodnúť.**
- 3. Guardian Glass España, Central Vidriera, SLU znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.**
- 4. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 11. októbra 2017

Tajomník
E. Coulon

Predseda
I. Pelikánová